

КАНОНЪ ПОКАДННЪЙ
ВО ГДѢ НАШЕМУ ІІСѢУ ХРІТУ

КАНОН ПОКАЈНИ
ГОСПОДУ НАШЕМУ ИСУСУ ХРИСТУ

Начало

Почетак

Со ѿма ѿца ⁂
и сѿна ⁂
и сѿаго дѣа ⁂. **Аминь.**

Молитвами свѣтыхъ отцевъ нашихъ,
гдѣ иисе хрѣте бже нашъ,
помилуй насъ. **Аминь.**

Слава тебе бже нашъ, слава тебе.

Унме Оца ⁂
и Сина ⁂
и Свѣтога Духа ⁂. **Аминь.**

Молитвама Свѣтихъ Отаца нашихъ,
Господе Исусе Христе, Боже нашъ,
помилуй насъ. **Аминь.**

Слава Теби, Боже нашъ, слава Теби.

Црѣо нѣный

Царе Небески

Црѣо нѣный, оутѣшителю, дше истинны,
иже вездѣ сѣи, и всѣ исполняи,
сокробнице блгнхъ, и жизни подателю,
прѣиди и вселиса въ ны,
и очисти ны ѿ всѣхъ скверны,
и спси, блже, души наша.

Царе небески, утешителю, душе истинне,
који си свуда присутан и све испуываши,
Ризнице добра и дабаоче жнвота,
доѣи и усели се у насъ
и очисти насъ одъ сваке нечистоте
и спаси, Благо, души наше.

Трисѣбе

Трисвѣта песма

Свѣи бже,
свѣи крѣпкѣи,
свѣи беземертный,
помилуй насъ. **Трѣ.**

Свѣти Боже,
свѣти Крепки,
свѣти Бесмртни,
помилуй насъ. **Трипуть.**

Слава, и нынѣ

Слава, и сада

Слава ѿцѣ,
и сѣу,
и сѣому дѣу,
и нынѣ и прѣсно,
и во вѣки вѣковъ. **Аминь.**

Слава Оцу
и Сину
и Свѣтому Духу,
и сада и увекъ
и у векове векова. **Аминь.**

Гдѣ, помилуй, трѣ.

Господе, помилуй, трипуть.

Молтва кз Пресвѣтѣй Троїце

Срещѣла трїце, помнѣла насъ:
Гдѣн, ѡчисти грѣхѣнѣ наша:
вѣко, прости беззаконїа наша:
сѣбѣн, посети и исцели немощи наша,
имене твоєгѡ ради.

Гдѣн, помнѣла, трї. Слава, и нынѣ.

Молтва гдѣна

Сче нашъ иже сѣи на небѣхъ,
да сѣи҃тсѣа и҃ма твоє,
да прїидетъ цр҃твїе твоє,
да вѣдетъ вола твоѡ,
яко на небѣи и на землїи.

Хлѣбъ нашъ насущный даждь намъ днѣсь:
и ѡстѣви намъ долги наша,
якоже и мы ѡставлѣемъ
должникѡмъ нашимъ,
и не введи насъ во искушенїе,
но избави насъ ѿ лукаваго.

Гдѣн, помнѣла, ѿ.

Прїидїте, поклонїмсѣ
цр҃евнѣ нашемѣ бг҃ѣ. **Поклонѣ.**

Прїидїте, поклонїмсѣ
и припадѣмъ хр҃тѣ,
цр҃евнѣ нашемѣ бг҃ѣ. **Поклонѣ.**

Прїидїте, поклонїмсѣ
и припадѣмъ самомѣ хр҃тѣ,
цр҃евнѣ и бг҃ѣ нашемѣ. **Поклонѣ.**

Молтва Пресвѣтој Троїци

Срещѣла Троїце. помнѣла насъ;
Господе, очисти грѣхе наше;
Владико, прости беззаконїа наша;
Свети, посети и исцели немощи наше,
имена Твога ради.

Господе, помнѣла, трїпѣт. Слава, и сада.

Молтва господња

Сче нашъ, који си на небесима,
да се свѣти име Твоје;
да до҃ђе Царство Твоје;
да бѣде вола Твоја
и на землїи као на Небѣ.

Хлѣбъ нашъ насущный дај намъ данасъ;
и прости намъ долги наше
као што и ми оправштамо
дужницима евојимъ;
и не введи насъ ѹ искушенїе,
но избави насъ ѿ злага.

Господе помнѣла, дванаестъ пѣта.

Ходите, поклонїмо се
царѣ нашемъ Богѣ. **Поклон.**

Ходите, поклонїмо
се и припаднїмо Христѣ,
царѣ нашемъ Богѣ. **Поклон.**

Ходите, поклонїмо се
и припаднїмо самомъ Христѣ,
царѣ и Богѣ нашемъ. **Поклон.**

Ванѡнѣ, гласъ ѿ.

Пѣснь ѧ.

Ирмосъ: Гѣко по сѣхѣ пѣшешествовакѣ ииѣ,
по бѣзднѣ стопами,
гонителя фараѡна видѣ потчоплѣма,
бѣдѣ побѣднѣ пѣснь поимъ, вопіаше.

Припѣвъ: Помилѡи мѧ, бже, помилѡи мѧ.

Нынѣ прстѣпихъ ѧ
грѣшный и ѡвременный
къ тебѣ вѣщѣ и бѣдѣ моему:
не смѣю же взирати на небо,
чѡкмо молюса, глагола:
даждь ми гдѣ оумъ,
да плачѣса дѣла моиъхъ горько.

Припѣвъ: Помилѡи мѧ, бже, помилѡи мѧ.

Ѧ горе мнѣ грѣшномѣ!
паче всѣхъ человекъ ѡкаленъ ѣсмь:
поканиѧ нѣтъ ко мнѣ:
даждь ми гдѣ слезы,
да плачѣса дѣла моиъхъ горько.

Слава: Безѡмне ѡкани челоуѣче,
въ лѣности время гвѣши:
помисли житіе твоѣ,
и ѡбрати се гдѣ бѣдѣ,
и плачнса ѡ дѣлѣхъ твоиъхъ горько.

И нынѣ: Мги вѣѣла прѣчѣта,
воззри на мѧ грѣшнаго,
и ѡ сѣти діаволи избави мѧ,
и на пѣтъ поканиѧ настѣви мѧ,
да плачѣса дѣла моиъхъ горько.

Ванон, гласъ шестн

Песма прва

Ирмос: Влао по сѣвом пешачѣни Израиль,
а по днѣ мора стопама,
гонителя Фараона гледајуѣи док се дави,
„Богѣ побѣдничкѣ песмѣ певајмо“, заклицаше.

Припѣвъ: Помилуј ме, Боже, помилуј ме.

Сада прстѣпихъ ја
грѣшни и потиштѣни
ка теби Господарѣ и Богѣ моме;
али не смем да гледам ѣ небо,
само се молим, говорѣни:
дај ми, Господе, разумъ,
да оплакујем дела своја горко.

Припѣвъ: Помилуј ме, Боже, помилуј ме.

О, тешко мени грѣшномѣ!
више од свихъ ѡуди сам беднији;
покајања нема ѣ мени;
дај ми, Господе, сѣзе,
да оплакујем дела своја горко.

Слава: Безѡмни јадни човече,
ѣ лѣности време гвѣши,
помисли на животъ свој,
и обрати се Господѣ Богѣ,
и оплакуј дела своја горко.

И сада: Мати Божија Пречиста,
погледај на мене грѣшнаго,
и од замке чаволе избави ме,
и на пѣтъ покајања ѣпути ме,
да оплакујем дела своја горко.

Ирмосъ: Нѣсть сѣхъ, ꙗкоже ты,
гди бже мой,
вознесый рогъ вѣрныхъ твоихъ, блже,
и оутвердивый насъ
на каменн исповѣданїа твоегѡ.

Припѣвъ: Помилѡи мѧ, бже, помилѡи мѧ.

Внегда поставлени бѡдѡтъ
престоли на сѡдѡцихъ стѣшнѣмъ,
тогда всѣхъ человекъ дѣла ѡбличаетъ:
горе тамѡ бѡдѡтъ грѣшнымъ,
въ мѡкъ ѡсылаемъ:
и то вѣдѡци, дѡше моѡ,
покайса ѡ слыхъ дѣла твоихъ.

Припѣвъ: Помилѡи мѧ, бже, помилѡи мѧ.

Прѣдѡци возрѡдѡтъ,
а грѣшнїи восплачѡтъ:
тогда никтоже возмѡжетъ помощїи намъ,
но дѣла наша ѡсѡдѡтъ насъ.

Тѣмже прѣжде концѧ покайса
ѡ слыхъ дѣла твоихъ.

Слава: Оубѡ мнѣ великогрѣшномѡ!
ѡже дѣла и мѡсльми ѡсквернѣса,
ни капли слезъ имѣю ѡ жегосѣрдїа:
нынѣ возникни ѡ землїи, дѡше моѡ,
и покайса ѡ слыхъ дѣла твоихъ.

И нынѣ: Сѣ взываетъ, гпже, еихъ твоѡ,
и побываетъ насъ на доброѡ,
ѡзъ же грѣшный добра всегда бѣгаю:
но ты, млчнѡва, помилѡи мѧ,
да покайса ѡ слыхъ моихъ дѣла.

Ирмос: Нема светога као што си Ти,
Господе Боже мој,
који си прославно верне Твоје, Благо,
и утврдио нас
на камену исповѣданїа Твога.

Припев: Помилуј ме, Боже, помилуј ме.

Вада бѡду поставлени
престоли на стѣрашном сѡду,
тада свихъ ѡуди дела се разоткривају;
тешко те тамо бити грѣшницима
који су послати на мучење
и то знајући, душо моја,
покај се за своја зла дела.

Припев: Помилуј ме, Боже, помилуј ме.

Праведници се радују,
а грѣшници плачу,
тада нико неће моћи да нам помогне,
него те дела наша да нас осуде.

Стого пре смрти покај се
за зла дела своја.

Слава: Акај мени многогрѣшномѡ!
Који сам делом и мишлѡу згрѣшно,
ни кап сѡзе немам због тврдог сѣца,
сада никни из земље, душо моја,
и покај се за своја зла дела.

И сада: Сѡво зове, Госпође, Сини Твој,
и учи нас добримъ,
а ја грѣшни од добра увек бежимъ;
но Ти, Милостива, помилуј ме,
да се покајем за зла своја дела.

Бѣдѣленъ, гласъ 5:

Помышляю день страшный,
и плачѹ сѧ дѣланій моихъ лѣтѣвыхъ:
како ѿвѣщаю безсмертному Црю;
или конемъ дерзновѣнїемъ воззрю
на Сдѣто, Владный Язъ;
блгодѣтробный Оче, сїе Единородный,
и дше стѣый, помилѹи мѧ.

Слава, и нынѣ, вѣгородиченъ:

Свѣзанъ многими нынѣ пленицами грѣхѹвъ,
и содержимъ лютымъ страстїми и бѣдѣми,
къ тебѣ прибегаю моему спсѣнїю, и вопїю:
помози ми, дѣво, мѣти бжїа.

Бѣдѣлен, гласъ шестїи

Помышляю на дан страшни,
и оплачѹ емъ дела моя зла;
како чѹ одговорити Бессмертному Царю?
или како чѹ се усудити да погледам
на Суднїю, блудни я;
Милосрдни Оче, Сине Единородни,
и Дше Свети, помилѹи ме.

Слава, и сада, богородичан:

Свезан сада многими оковима грѣхова
и заробенъ страшными страстїма и неколыма,
Тебя прибегаю, мое спасенїю, и канчемъ:
помози ми, дѣво, Мати Божија!

Ирмосъ: Хрѣтосъ моѡ сѡла, вѣх ѡ гдѣ,
чѣтиаѡ црѣковѣ бѣолаѣпнѡ поѣтѣх,
взывѡюци ѡ смѣсла чѣста,
ѡ гдѣ прѡздѡнѡюци.

Припѣвъ: Помѡлѡи мѡ, бѣже, помѡлѡи мѡ.

Широкъ пѣтъ здѣ
ѡ оугѡднѡи сластѣи тѡворѣти,
но горькѡ вѡдетѣх вѣ послѣднѡи дѣнь,
ѣгда дѡша ѡ тѣла разлѡчѡтѣса вѡдетѣх:
блѡдѡса ѡ сѡхѣ, чѡлѡвѣче, црѣтѣѡ радѡи бѣжѣѡ.

Припѣвъ: Помѡлѡи мѡ, бѣже, помѡлѡи мѡ.

Почтѡ оубѡгаго ѡбѡдиши;
мздѡ наѣмничѡ оубѣрѡжѡеши;
брѡта тѡеогѡ не любѡиши;
блѡдѡ ѡ гордѡстѣ гѡниши;
ѡстѡви оубѡ сѡѡ, дѡше моѡ,
ѡ покаѡеѡ црѣтѣѡ радѡи бѣжѣѡ.

Слава: Ѡ безѡмнѡи чѡлѡвѣче,
докѡлѣ оуглаѡбѡеши ѡкѡ пчѡла,
сѡбирѡюци богѡтѣтѡ тѡеѡ;
вскѡрѣѡ во погѡбнетѣх ѡкѡ прѡхѣ ѡ пѣпѡлѣх:
но бѡлѣе взыци црѣтѣѡ бѣжѣѡ.

И ѡбѡиѣ: Гпѣже вѣце,
помѡлѡи мѡ грѣшнаго,
ѡ вѣ добродѣтели оубрѣтѣпѡи,
ѡ сѡблѡдѡи мѡ,
да наглаѡ смѣртѣ
не похѣтитѣх мѡ неготѡваго,
ѡ доведѡи мѡ, дѣѡ, црѣтѣѡ бѣжѣѡ.

Ирмос: Христос моја сила, Бог и Господ,
чиста Црква богодолично поје,
кличући од чиста ума,
у Господу празнујући.

Припев: Помилуј ме, Боже, помилуј ме.

Широк је пут овде
и пријатан, сласти чинити,
али ће горко бити у последњи дан,
када се душа буде развајала од тела;
чувај се од њих, човече, Царства ради Божијег!

Припев: Помилуј ме, Боже, помилуј ме.

Зашто сиромаха повређујеш;
плату најамнику задржаваш;
брата свога не волиш;
блуд и гордост упражњаваш;
зато, остави то, душо моја,
и покај се Царства ради Божијег.

Слава: О, безумни човече,
докле ћеш углађати себи као пчела,
екупљајући богатство своје;
јер ће брзо нестати као прах и пепео,
него боље потражи Царство Божије.

И сада: Госпођо Богородице,
помилуј ме грешнога,
и у валини утврди,
и сачувај ме,
да ме изненадна смрт
не уграби неприпремљеног,
и одведи ме, Дјеве, до царства Божијег.

Ірмосъ: Бжїимъ свѣтломъ твоимъ,
блже, оутренюющихъ тн души
любѣию ѡзарн, молимъ:
та вѣдѣти,
слове бжїи, истиннаго бга,
ѡ мрака грѣхѣвнаго взыбающа.

Припѣвъ: Помилди мѧ, бже, помилди мѧ.

Воспомани, ѡкаанный человекче,
какъ лжамъ, клеветамъ, развѣю,
немоцемъ, лѣтлымъ свѣрѣмъ,
грѣхѣмъ ради порабоцѣнъ ѿи;
душе моѧ грѣшна,
тогѡ ли вохотѣла ѿи;

Припѣвъ: Помилди мѧ, бже, помилди мѧ.

Трѣпецѣтъ ми оуди,
вѣстни бо сотворишъ внидъ:
ѡчима взирай,
оушима слышай,
лзбикомъ злаа глаголай,
всегѡ себе геинѣ предай:
душе моѧ грѣшна,
сегѡ ли вохотѣла ѿи;

Слава: Блудника и разбойника кляущаа
прїалъ ѿи, спсе:
лзъ же ѿднъ лѣностїю грѣхѣвною ѡтагчїхъ,
и слабимъ дѣломъ поработихъ:
душе моѧ грѣшна,
сегѡ ли вохотѣла ѿи;

И нѣнѣ: Дивна и скорѧ помощнице вѣстмъ
человекѣмъ, мти бжїа, помози миѣ
недостѡнномъ, душа бо моѧ грѣшна тогѡ
вохотѣ.

Ірмос: Божjom свѣтлошкѣ Твоjom,
Благи, јутрењашима Ти душе
лѣбавлѣ ѡзари, молим се;
да знајѣ Тебе,
Речи Божја, Истиннитога Бога,
који дозвѣлаш из мрака грѣхѣвног.

Припѣв: Помилј ме, Боже, помилј ме.

Опомени се, јадни человекче,
да си лажима, клеветима, наслау,
болестима, лѣтним зверима,
због грѣха потчињен;
душо моја грѣшна,
јес ли то желела?

Припѣв: Помилј ме, Боже, помилј ме.

Дрхте ми чула,
јер помошкѣ свих скривихъ:
очима гледајѣти,
ушима слушајѣти,
језиком зло говорѣти,
целог себе паклѣ предајѣти;
душо моја грѣшна,
јес ли ово желела?

Слава: Блудника и разбојника покајанаго
примно си, Спасе;
а ја једини лењошкѣ грѣхѣвном отежахъ,
и постадох роб зам делима;
душо моја грѣшна,
јес ли то желела?

И сада: Дивна и брза Помощнице свима
лудима, Мајко Божнја, помози мени
недостѡјном, јер то заже ле душа моја грѣшна.

Ірмосъ: Житѣйское море воздвижаемое
зрѣ напастей вѣрю,
къ тихомѣ пристанищѣ твоемѣ притекъ,
вопій ти:
возведи ѿ тли
животъ мой, многомлчтиве.

Припѣвъ: Помилѡи мѧ, бже, помилѡи мѧ.

Житіе на земли блудно поживъ,
и душѣ во тмѣ предавъ:
нынѣ оубо молю тѧ, млчивый вѣко:
свободи мѧ ѿ работы сеѣ вражїа,
и даждь ми разумъ творити волю твою.

Припѣвъ: Помилѡи мѧ, бже, помилѡи мѧ.

Вто творитъ такъваа, ѡкоже ѡзъ;
ѡкоже бо свинѡ лежитъ въ калѣ,
такъ и ѡзъ грѣхѣмъ лѡждъ:
но ты гди, исторгни мѧ ѿ гнѣва сегѡ,
и даждь ми сердце творити заповѣди твоѡ.

Слава: Воспрани, ѡкаанный человекче,
къ бѣѣ, воспоманѡвъ своѡ согрѣшѣнїа,
припадаа ко творцѣ, слезѡ и стѣнѡ,
тѡнже ѡкъ млрдъ,
дастъ ти оумъ знати волю твою.

И нынѣ: Бже дѡ, ѡ видимагѡ
и невидимагѡ сла сохрани мѧ, пречїаа,
и приими млчвы моѡ,
и донеси ѧ ендѣ твоемѣ,
да дастъ ми оумъ творити волю твою.

Ірмос: Животно море се узвуркава,
видѣти бурю искушенѡ,
ка тихом пристанищѣ твоемѣ притекохъ,
вапїем ти:
изведи из пропасти
животъ мой, Многомилостивн.

Припѣв: Помилуј ме, Боже, помилуј ме.

Живот на земли блудно проведохъ,
и душу у тмѣ предадохъ;
а сада Те молимъ, милостивн Господарю:
ослбоди ме од овог вражїег ропствѡ,
и дај ми разумъ да творимъ волю Твою.

Припѣв: Помилуј ме, Боже, помилуј ме.

Во ради оно што ја?
Јер као што свинѡ лежи у блату,
такъ и ја служимъ греху;
но Ти, Господе, извучи ме из гнѣбѡе ове,
и дај ми сердце да творимъ заповѣсти Твоје.

Слава: Тргни се, јаднн человекче,
ка Богу, сетивши се своїхъ согрѣшенѡ,
припадајући Творцу, сузама и стѣнѡнемъ,
а Он исти као милосрдн
ѣе ти дати ума да знаши волю Негову.

И сада: Богородице Дјеве, од видљивогъ
и невидљивогъ зла сачувај ме, Пречиста,
и приими молчвѡе моје,
и однеси ихъ Гинѡу Твоемѡ,
да ми да памѣти да творимъ волю Негову.

Кондакъ, гласъ ѿ:

Дшѣ моѡ, почтѡ грѣхамъ богатѣши;
почтѡ волю дѡволю творѣши;
въ чѣсѡмъ надеждѡ полагаѣши;
престѡни ѿ сѣхъ,
и ѡбратѣса къ бѣгѡ съ плачемъ, зовѡщи:
мѡре гдѣ, помнѡди мѡ грѣшнаго.

Икосъ: Помнѣли, дшѣ моѡ,
горькѣи чѡсъ смѣрти, и стѣрашни сѡдѡ
творца твоегѡ и бѣга:
аггѣли бо грѡзни поимѡтъ тѡ, дшѣ,
и въ вѣчныи ѡгнь введѡтъ:
оубо прѣжде смѣрти покайса, вопѣищи:
гдѣ, помнѡди мѡ грѣшнаго.

Кондакъ, гласъ шестѣи

Душо моѡ, зашто се грѣсима богатѣши?
Зашто волю ѣволю чиниши?
Ѹ шта надѡ полагаѣши?
престѡни са тѣмъ
и окрени се къ Богу са плачемъ, вопѣищи:
Милосѣрдни Госпѡде, помнѡди мѡ грѣшнаго!

Икосъ: Помнѣли, душо моѡ,
на горки чѡсъ смѣрти, и стѣрашни сѡдѡ
Творца твоего и Бога,
жер ѣе те стѣрашни ангѣли згравити, душо,
и Ѹ вечни огаъ Ѹвѣстити;
стѡга се пре смѣрти покај, вопѣищи:
Госпѡде, помнѡди мѡ грѣшнаго.

Ирмосъ: Рогодательнѹ оубо пещь содѣла
 аггъз прѣвнымъ отрокѹмъ,
 халдѣи же ѡпалѹюще велѣнїе вѣжїе мѹчїтелеа
 оубѣщѹа копїти:
 блгословѣнъ єси, вѣже отѣца нашнхъ.

Припѣвъ: Помилѹи мѹ, вѣже, помилѹи мѹ.

Не надѣнѣа, дѹше моѹ,
 на члѣнноє богатство,
 ѡ на неправедное собранїе,
 вѣд бо сѹд не вѣен комѹ ѡстаѹвшн,
 но возопїи:
 помилѹи мѹ, хрїтѣ вѣже, недостѹйнаго.

Припѣвъ: Помилѹи мѹ, вѣже, помилѹи мѹ.

Не оупокѹи, дѹше моѹ,
 на члѣсноє здравїе,
 ѡ на скоромноходѹщю краєотѹ:
 вїднш бо, ѡкѹ сїльнїи ѡ младїи оумираютъ,
 но возопїи:
 помилѹи мѹ, хрїтѣ вѣже, недостѹйнаго.

Слава: Воспомани, дѹше моѹ,
 вѣчноє житїе, цр҃тво нѣное,
 оубготѹванное сїѹмъ,
 ѡ тьмѹ кромѣшнюю,
 ѡ гнѣвъ вѣжїи слѹмъ,
 ѡ возопїи:
 помилѹи мѹ, хрїтѣ вѣже, недостѹйнаго.

И нѣнѣ: Припадн, дѹше моѹ,
 къ вѣжїей мѹри,
 ѡ помолїа тѹи,
 єсть бо скора помѹщница кѹщымѣа,
 оумолитъ сїа хрїта бга,
 ѡ помилѹетъ мѹ недостѹйнаго.

Ирмос: Рогодавном пак учини пѣт
 лиѣо преподобним младѣнма,
 а Халдеје мѹчїтелеа пламена заповест Божја
 убеди да кличѹ:
 благословен си, Боже отаца нашнхъ.

Припѣв: Помилѹј ме, Боже, помилѹј ме.

Не ѹздај се, дѹшо моја,
 ѹ трѹлежно богатство
 и ѹ неправедно гомиланье,
 јер не знаш коме ѣши се то оставити,
 него завапи:
 помилѹј ме, Христе Боже, недостѹjnaго.

Припѣв: Помилѹј ме, Боже, помилѹј ме.

Не ѹздај се, дѹшо моја,
 ѹ телесно здравье
 и ѹ врзопролазну лепотѹ,
 јер виднш како снажни и младн ѹмиру,
 него завапи:
 помилѹј ме, Христе Боже, недостѹjnaго.

Слава: Сети се, дѹшо моја,
 вечнога живота, Царства Небескога,
 које је припремљено Светнма
 и таме најкрајње,
 и гнева Божјега зана,
 и завапи:
 помилѹј ме, Христе Боже, недостѹjnaго.

И сада: Припадн, дѹшо моја,
 Божјој Мајци,
 и помолн Јој се,
 јер је врза помѹщница покајницма,
 ѹмолїте Гина, Христа Бога,
 и помилѹаѣ ме недостѹjnaго.

Ирмосъ: Изъ пламене прѣбнымъ
роуѣ источноу сѣи,
и прѣнагѣ жертвѣ водѣю поплаиу сѣи:
всѣ бо творѣши хрѣте,
токумъ сѣже хотѣти:
та превозносимъ во всѣ вѣки.

Припѣвъ: Помилѣи мѧ, бже, помилѣи мѧ.

Вакѣ не ймамъ плакатисѧ,
сѣгда помышлѧю смертъ;
вндѣхъ бо во гробѣ лежѧца брата моего,
везслабна и безвбразна:
что оубѣ чаю;
и на что надѣюсѧ;
токумъ даждь ми гдѣи
прежде концѧ покаѣнїе. **Дважды.**

Слава: Вѣрѣю, ѧкъ прїидеши
сдѣити живыхъ и мѣртвыхъ,
и всѣ бо своемъ чинѣ стѧнѣтъ,
стѧрїи и млади,
владѣици и кнѧзи,
дѣвы и сѣѣнницы:
гдѣ ѡбращѣсѧ ѧзы;
сегѣ ради вопїю:
даждь ми гдѣи прежде концѧ покаѣнїе.

И нѣнѣ: Пречтаѧ вѣце,
прїимѣи недорѣѣнѣю мѣтѣмъ мою,
и сохрани мѧ ѡ наглыѣ смерти,
и дарѣи ми прежде концѧ покаѣнїе.

Ирмос: Изъ пламена преподобнымъ
роуѣ источноу сѣи,
и праведниковѣ жертвѣ водѣю спалиоу сѣи,
жеръ сѣе чиниши, Христе,
само хтеѣемъ;
Тебе величамъ ѹ сѣе векове.

Припѣвъ: Помилѣи ме, Боже, помилѣи ме.

Вакѣ да не плачемъ
када помислимъ на смертъ?
Жеръ вндѣхъ ѹ гробѣ да лежи брата моего,
везслабан и безвоблчан.
А што ја чекамъ?
И ѹ што се надамъ?
Само дај ми, Господе,
пре смерти покаѣнїе. **Двапут.**

Слава: Верѣю да чѣши доѣки
да сѣдиши живими и мѣтѣми,
и сви чѣе по свѣомъ чинѣ стѧти,
стѧри и млади,
владѣри и кнезѣви,
дѣвице и свѣштенници;
Где чѣе се наѣки ја?
Тога ради вопїю:
дај ми, Господе, пре смерти покаѣнїе.

И сада: Пречисти Богородица,
прїими недорѣѣнѣю молѣтѣмъ мою,
и сачѣвай ме одъ изненадне смерти,
и дарѣи ми пре смерти покаѣнїе.

Ирмосъ: Бѣа челоуѣкомъ не возмѡжно видѣти,
на негоже не смѣютъ чини аггелстѣи взирати:
тобоу же всѣчѣа,
ѡвнса челоуѣкомъ слоуо воплощенно:
ѡгоже величѡюще,
сх нѣными вѡн тѣ оублѣжѡемъ.

Припѣвъ: Помилѡи мѡ, бже, помилѡи мѡ.

Нынѣ къ вамъ прибегаю,
аггел, архаггел, и всѡ нѣныхъ сѣлы,
оу прѣтѡла вѣжѡа стоѡции,
молиштеа ко творцу своему,
да избавитъ душѡ моѡ ѡ мѡжи вѣчныхъ.

Припѣвъ: Помилѡи мѡ, бже, помилѡи мѡ.

Нынѣ плачѡса къ вамъ,
сѣи патриарси,
царѣи и прѡрѡцы,
апѡл и сѣтителн,
и вси избрѡнии хрѣтѡвы:
помозите ми на судѣ,
да спсѣтъ душѡ моѡ ѡ сѣлы вражѡа.

Слава: Нынѣ къ вамъ воздѣжѡ рѡцѣ,
сѣи мѣнцы,
пѡстѡнницы, дѣвствѣнницы,
прѣнницы, и вси сѣи,
молищиса ко гдѡ за весь мѡръ,
да помилѡетъ мѡ въ часъ смѣрти моеѡ.

И нынѣ: Мѣи вѣжѡа, помози ми,
на тѣ сѣльнѣ надѣющемѡса,
оумолн сѣа своего,
да поставитъ мѡ недостѡйнаго
ѡдеснѡю себе,
ѡгда садетъ сѡдѡи живыхъ и мѣртвыхъ. **Аминь.**

Ирмос: Бога је ѡудима немоуѣе видѣти,
на него не смеју ни редови анѣлски гледати;
тобом пак, свѣнста,
яви се ѡудима догос ѡваплоѣени;
него величѡуѣи,
са небескимъ војскама те прославѡамо.

Припѣв: Помилуј ме, Боже, помилуј ме.

Сада вама прибегавам,
анѣлн, арханѣлн и све небеске силе,
који стојите пред прѣстоломъ Божјимъ,
молиште се Творцу своему,
да избави душу мою од мѡки вечнихъ.

Припѣв: Помилуј ме, Боже, помилуј ме.

Сада плачемъ к вама,
свѣти Патријарси,
Царѣи и Пророци,
Апѡстолн и свѣтителн,
и сви избрѡнии Христови:
помозите ми на суду,
да спасе душу мою од силе вражѡе.

Слава: Сада к вама уздижемъ руке,
свѣти Мученици,
пѡстѡнѡци, дѣвственници,
праведници и сви свѣти,
који се молиште Господу за сѡв свѣт,
да ме помилује у часу смѣрти моеје.

И сада: Мајко Божнја, помози ми
који се у тебе силно надамъ,
умолн Сина Свога,
да ме постави недостѡжногъ
са Своје десне стране,
када седне да суди живима и мѣртвима. **Аминь.**

Славо христе бже,
 иже створи ми твоими
 страсти моа исцеливый,
 и исцелами твоими
 исцелы моа оублачивый,
 даруй миже, многу тебе прегрешившему,
 слезы оумиления,
 раствори моему телу
 ѿ обонания животворацаго тела твоего,
 и наслади души моею чистою кровию,
 ѿ горести, якоже ма сопротивникъ напои:
 возврати мой оумъ къ тебе, долъ поникшии,
 и возведи ѿ пропасти погибели,
 якоже не имамъ покаяния,
 не имамъ оумиления,
 не имамъ слезы оублачительныя,
 возводания чуда ко своему наследию.

Омраченъ оумомъ
 въ житийскихъ страстяхъ,
 не могу воззрети
 къ тебе въ болезни,
 не могу согрестиса
 слезами еже къ тебе любве.

Но славо гди иже христе,
 сокровнице благихъ,
 даруй миже покаяние всецело,
 и сердце любовно ко возысканию твоему:
 даруй миже благодать твою,
 и обнови ко миже зракъ твоего образа.

Остави хъ те, не остави мене;
 избави на возыскание мое:
 возведи къ пасти твою,
 и сопротивни ма овцамъ
 избраннаго твоего стада:
 воспитай ма съ ними
 ѿ слава животныхъ твоихъ таинства,
 молитвами пречиста твоего мотре,
 и вселенскихъ твоихъ.

АМИНЬ

Славно христе Боже,
 који си страдањима Твојимъ
 страсти моје исцели,
 и ранама Твојимъ
 рани моје излечи,
 даруј мени, који сам Ти много згреши,
 слезе умиления,
 состави моје тело
 од многа животворнаго Тела Твога,
 и наслади души моеј Твојомъ чистою Крвљу,
 од горчине којомъ ме је противникъ напоји;
 уздигни мој умъ къ Теби, погнути нанже,
 и подигни из пропасти смрти,
 јер немамъ покаяња,
 немамъ умиления,
 немамъ слезе утешне,
 које узводе децу ка њиховомъ наследју.

Помрачно ми се умъ
 у животнимъ страстима,
 не могу да погледамъ
 къ Теби у болести,
 не могу да се загрејемъ
 слезама љубави према Теби.

Но, бладару Господу Иисусу Христу,
 Ризнице добра,
 даруј ми покаяње потпуно
 и сердце трудолюбиво у траженју Тебе;
 даруј ми благодать Твоју,
 и обнови у мени црть Твога лика.

Остави хъ Те, не остави мене;
 избави на стремление мое;
 узведи ме ка пасти Твојој,
 и верој ме у овце
 избраннаго Твога стада,
 воспитай ме съ њима
 млекою божанскихъ Твојихъ тајни,
 молитвама Пречисте Твоје Матере,
 и свихъ Светихъ Твојихъ.

АМИН